

EEN VROUW VAN NIE-VEE-OO
(Mutter hat alles im Griff)

Blijspel in drie bedrijven

door

ERICH KOCH

Vertaald en bewerkt door

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN VROUW VAN NIE-VEE-OO – MUTTER HAT ALLES IM GRIFF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERICH KOCH, vertaling bewerking Ben ten Velde** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Wilfried Reinehr Verlag

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Telefoon (03)3.66.44.00.**

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Louise - moeder met stijl

Evert - haar man, met slaap

Theo - hun zoon **of Thea dochter**

Laura - de dochter zonder stijl

Sofie - de dochter uit Amerika

Bill - haar man

Gerda - oma met eigen kwaliteiten

Ferdinand - oude adel

Berend - loodgieter

DECOR:

Compleet ingerichte woonkeuken met fornuis, koelkast, spoelbak. Die moet zo staan, dat ze voor het publiek goed zichtbaar is. Tafel, stoelen, telefoon. Achter is de uitgang naar de hal, rechts naar de andere kamers.

EERSTE BEDRIJF

SCENE 1

(Louise, Gerda, Evert)

LOUISE: *(maakt de tafel in orde met koffiekopjes, brood, jam, boter)* Evert, Evert, waar zit je nu weer? *(kijkt op haar horloge)* Al weer een uur te laat. Waarschijnlijk op weg naar huis in slaap gevallen. Dat is geen nachtportier, maar een nachtslaper. Wat zou die man zonder mij moeten! *(doet een schepje koffiepoeder in het kopje en denkt na)* Dat is niet genoeg. Met zo'n klein beetje, slaapt ie gewoon door. *(doet nog twee schepjes in het kopje, pakt een fluitketel van het fornuis en schenkt water in het kopje)* Daar moet hij wel wakker van blijven. *(buiten voor de deur zijn snurkgeluiden te horen)* Soms hoor ik hem zelfs snurken als hij er niet is. Die man is uniek. Die snurkt zelfs als hij niet slaapt. *(het snurken wordt harder en blijft doorgaan. Louise doet vijf suikerklontjes in de koffie en roert)* Gisteren viel hij voor de huisdeur in slaap. Oma zag hem, toen ze uit het raam keek. En toen viel haar kunstgebit uit haar mond. Precies op Evert zijn hoofd. Gelukkig is het kunstgebit heel gebleven, maar Evert had een flinke wond op zijn hoofd. Mannen!

GERDA: *(van rechts, ouderwets nachthemd aan, slaapmuts op, pantoffels)* Goedemorgen, Louise, is Evert nog niet thuis?

LOUISE: Nee, oma. Ik hoop niet dat hij weer voor de huisdeur ligt te slapen.

GERDA: Daar ligt ie niet. *(voelt aan haar kunstgebit)*

LOUISE: Heb je dat gecontroleerd?

GERDA: Ik heb mijn po geleegd. Voor de huisdeur zat zo te horen alleen maar de kat van de burens.

LOUISE: Oma! Dat doe je toch niet.

GERDA: Hoezo niet? Aan een beetje water houdt ie tenminste geen hoofdwond over. *(er is gestommel bij de voordeur)*

LOUISE: Wie zou dat zijn? *(doet de achterste deur open)* Evert? *(Evert ligt voor de deur en slaapt. Snurk vreselijk. Hij heeft het uniform van een nachtportier aan en om zijn hoofd een verband)*

GERDA: Daar kan ik niets aan doen. Ik heb de po per ongeluk uit mijn handen laten vallen.

LOUISE: Help me liever om hem naar binnen te krijgen. Die man kost me nog eens mijn leven. *(Gerda en Louise slepen de slapende en snurkende Evert naar binnen en zetten hem op een stoel. Evert slaapt rustig verder)*

GERDA: Ik heb het je destijds al gezegd; trouw niet met een man uit *(naam van dorp uit de buurt)*. Die zijn allemaal besmet.

LOUISE: Besmet, waarmee?

GERDA: De slaapziekte. Ze zuipen of ze slapen.

LOUISE: Wie slaapt, zondigt niet.

GERDA: Met die kerel zou ik niet eens willen zondigen. Die valt zelfs dan in slaap. Ik zou wel eens willen weten, hoe jij aan je dochter bent gekomen.

LOUISE: Oma! Zo erg is ie pas sinds twee weken. *(schud hem)* Evert! Wakker worden!

GERDA: Laat mij maar even.

LOUISE: Ik geloof niet dat hij jou hoort.

GERDA: *(verkoopt hem een draai om de oren)* Op deze manier heb ik mijn man elke ochtend wakker gemaakt.

EVERT: *(komt bij)* Wat is er? Wilt u een kamer, mevrouw?

LOUISE: Evert, je bent thuis, niet in het hotel.

EVERT: Hoe ben ik hier terecht gekomen?

GERDA: Waarschijnlijk slaapwandeland.

EVERT: Ik slaap nooit als ik dienst heb. *(legt zijn bovenlichaam op tafel en valt in slaap)*

LOUISE: *(trekt hem overeind)* Evert!

EVERT: Maar natuurlijk, ik kom eraan. Wilt u een intieme eenpersoonskamer?

GERDA: Die man is echt besmet. Waarschijnlijk zijn z'n hersenen door slaapwormen opgevreten.

LOUISE: Slaapwormen? Bestaan die dan?

GERDA: Natuurlijk. Die zwemmen in bier. Die zijn zo klein, dat je ze met het blote oog niet kunt zien. Daarom vallen mannen altijd in

slaap als ze te veel bier drinken. (*Evert valt weer voorover op de tafel*)

LOUISE: (*zet hem weer overeind*) Wat een onzin, dan zouden alle mannen aan slaapziekte leiden en opgevreten hersenen hebben.

GERDA: Ken jij er dan één die daar geen last van heeft? Er is wel een tegengif.

LOUISE: Wat dan?

GERDA: Mijn overleden man zei altijd: als je op het laatst drie jenevertjes drinkt, sterven de wormen.

LOUISE: Evert, drink eerst maar even een sterke kop koffie, zodat je weer bij zinnen komt. (*geeft hem een kopje*)

EVERT: (*drinkt*) Dank je voor de fooi. Kom snel weer eens langs.

GERDA: (*haalt een klein flesje uit haar tas, schudt flink wat van de inhoud in haar kopje*) Hier, dat helpt tegen de wormen en maakt je wakker.

EVERT: (*drinkt*) Heerlijk, die koffie van u, mevrouw. Zulke koffie zou mijn vrouw voor mijn nachtdienst moeten maken. Die houdt elke vent wakker.

LOUISE: Wat mij betreft, als het helpt. Maar vertel nou eens waarom je voor de deur... (*Evert valt weer voorover in slaap, snurkt*)

GERDA: Die heeft al te veel wormen. We moeten hem naar bed brengen en goed instoppen. Die wormen gaan ook dood van de warmte.

LOUISE: (*hijst hem samen met Gerda omhoog*) Ik geef hem nog een kruik. Daar wordt ie lekker warm van. (*slaat hem zachtjes op de wangen*)

EVERT: Waar brengt u mij heen, dames? Ik ben geen man voor één nacht.

GERDA: Dat geloof ik meteen. Langer dan één minuut blijf jij toch niet wakker.

LOUISE: Nu even meewerken en vijf minuten wakker blijven. We moeten je nog uitkleden.

EVERT: Ik slaap niet naakt in de buurt van bekende dames. (*valt in slaap, snurkt. Ze gaan rechts weg*)

SCENE 2

(Theo, Laura)

THEO: *(kijkt voorzichtig van rechts om de hoek, normaal gekleed, aktentas)* Er is niemand, snel wegwezen. *(loopt naar de tafel)* Ah, een slokje koffie gaat er wel in. *(neemt een flinke slok, hapt naar lucht. Laat het kopje vallen)* Mensen nog aan toe, hiermee kun je iemand vergiftigen. *(ademt diep in en uit, houdt zijn hals vast)*

LAURA: *(in haar pyjama van rechts)* Theo? Moet je overgeven?

THEO: *(schor)* Laura, ik geloof dat die koffie vergiftigd is.

LAURA: *(lacht)* Dat weet ik wel zeker.

THEO: En dat vind jij grappig? Ik ga dood!

LAURA: Je krijgt hooguit diarree. Waarschijnlijk heb je oma's speciale mix gedronken. Die doet altijd wodka in de koffie.

THEO: Waarom?

LAURA: Ze zegt dat het helpt tegen lintwormen en het houdt de eileiders soepel.

THEO: *(weer een beetje bijgekomen)* Wat een onzin. Als oud-student medicijnen weet ik dat het alleen helpt tegen slaapwormen.

LAURA: Student medicijnen! Twee semesters! Wanneer ga je eindelijk tegen moeder zeggen dat je intussen leerling kok bent?

THEO: Binnenkort. Over drie weken. Dan ben ik klaar met mijn opleiding.

LAURA: Moeder wordt niet goed! Die scheidt toch overal op over jou. Mijn zoon wordt arts! Ze is in het hele huis al op zoek naar patiënten voor je. Ze heeft tegen alle huurders gezegd, dat ze moeten wachten met ziek worden, totdat jij bent afgestudeerd. Toen de oude mevrouw De Vries is overleden, was moeder diep beledigd.

THEO: Ik kan geen bloed zien. En koken vind ik nou eenmaal geweldig. Moeder zal het wel begrijpen.

LAURA: Ze zal koken van woede.

THEO: Als ze van jouw relatie met Berend hoort, gaat ze over het kookpunt heen.

LAURA: Zeg haar alsjeblieft niks. Ik zal het haar voorzichtig vertellen.

THEO: Wanneer?

LAURA: Binnenkort. Zodra ik weet of ik zwa....met Berend ga trouwen.

THEO: Ik dacht dat je van hem hield.

LAURA: Dat is niet meer zo belangrijk.

THEO: Niet? Wat is dan wel belangrijk?

LAURA: Dat hij van mij houdt.

THEO: Hij is gek op je. Hij loopt achter je aan als een schoothondje.

LAURA: Dat is niet genoeg.

THEO: Niet? Wat moet er dan nog meer komen? Een muilkorf misschien?

LAURA: Hij moet mij ten huwelijk vragen.

THEO: Dat zal hij heus wel doen. Jouw hormonen zijn ook flink in de war. Neem jij wel voorbehoedsmiddelen?

LAURA: Natuurlijk! Meestal.

THEO: Je weet wat moeder zegt: Kind, wacht op de ware. Trouw met een academicus. Die sterven rijk en vroeg.

LAURA: Berend is helaas loodgieter. Maar hij heeft een eigen zaak.

THEO: Dat gaat lastig worden. Gas, water, poe...potten. Die komt er niet in bij moeder. Die is al niet blij, omdat je niet studeert.

LAURA: Ik werk nu eenmaal graag in de bediening. Ik vind het leuk om met mensen om te gaan. En als serveerster in de Gouden Leeuw krijg ik behoorlijk wat fooi, als je maar vriendelijk bent tegen de mannen.

THEO: Moeder schaamt zich daar voor. Toen mevrouw De Vries ooit vroeg wat je deed, heeft ze gezegd, dat je een goed lopende baan in de levensmiddelenbranche hebt.

LAURA: Dat klopt ook wel. *(pakt een fles water uit de koelkast)* Ik ga nog even terug naar bed. Vandaag is mijn vrije dag. Doei, broertje! En snij niet in je vinger. *(rechts weg)*

THEO: Zeker niet. Ik kan geen bloed zien. *(pakt het kopje)* Ik heb weliswaar geen eileiders, maar misschien heb ik wel een lintworm. *(drinkt het kopje leeg. Ademt stevig in en uit)*

SCENE 3

(Theo, Louise)

LOUISE: *(van rechts)* Hij snurkt en zweet. Oma geeft hem nog een behandeling met bijengifzalf. Dat zal wonderen doen.

THEO: Moeder, ben je ziek?

LOUISE: Maar Theo, toch niet voordat jij met je studie medicijnen klaar bent. Maar je zou een paar proefjes op je vader kunnen doen. Die merkt daar toch niets van als hij slaapt.

THEO: Een ander keertje misschien. Ik moet naar het hotel, uhm, naar de universiteit. We ontleden vandaag een overleden hotelgast.

LOUISE: Oh, wat lijkt met dat spannend. Als je ziet wat zo'n mens allemaal met zich mee sleept.

THEO: Ik word er misselijk van.

LOUISE: Natuurlijk ja, als de lijken al een paar weken oud zijn, stinken ze verschrikkelijk. Maar daar wen je vanzelf aan. Mevrouw De Vries lag zes weken dood in haar bed, tot ze gevonden werd. Een hardnekkige aansteller. Wacht eens even, ik heb een verrassing voor je. *(loopt naar de kast, haalt er een doos uit, zet die op tafel)* Maak eens even open.

THEO: Moeder ik eet in het hotel, uhm, in de mensa. Je hoeft geen brood voor me.... *(haalt een stethoscoop uit de doos)* Moeder!

LOUISE: *(hangt de stethoscoop om Theo's nek en bekijkt hem van een afstandje)* Het staat je goed. Deze is bijna niet gebruikt. Dr. Mulder, aan de Hoofdstraat, heeft zijn praktijk opgeheven en deze kon ik goedkoop krijgen. – Kijk eens wat er nog meer in zit.

THEO: *(haalt een paar operatiehandschoenen tevoorschijn)* Wat moet ik daar nou mee?

LOUISE: Maar Theo, dat weet je toch wel. Zodat je geen vingerafdrukken achterlaat, als je als arts eens iets fout doet. Kom op, onderzoek mij eens.

THEO: Moeder, ik moet er vandoor.

LOUISE: Ach kom op, dat gaat heel snel. *(maakt twee knoopjes los)* Trek die handschoenen aan.

THEO: Okee dan, moeder. *(trekt de handschoenen aan)*

LOUISE: Ik heb de stethoscoop al voorverwarmd. *(duwt haar bovenlichaam naar hem toe)*

THEO: *(houdt haar de stethoscoop voor de mond)* Blaas daar eens in.

LOUISE: *(pakt de stethoscoop en legt hem op haar borst)* Laat die onzin! Hoor je iets?

THEO: Nee.

LOUISE: Theo, je moet de oordopjes in je oren stoppen.

THEO: Oh ja. Dat was ik helemaal vergeten.

LOUISE: Als je straks je eigen praktijk hebt, zal ik je de eerste paar maanden wel helpen, zodat je geen fouten maakt.

THEO: Adem in. *(dat doet ze)* En adem uit. *(doet ze ook)*

LOUISE: En?

THEO: Jouw hart klopt veel te snel.

LOUISE: Dat is de koffie! Maar het hart van je vader slaat daarentegen maar vijf keer per minuut. Die houdt het hele jaar een winterslaap. *(er wordt geklopt)* Nu even niet. Hier vindt net een intiem onderzoek plaats.

SCENE 4

(Louise, Theo, Berend)

BEREND: *(gekleed als loodgieter, met een werkkoffer, komt van achter binnen)* Dag mevrouw Zevenslaper. Hier ben ik. Waar lekt het?

THEO: Nee, ze lekt niet. Ik onderzoek haar alleen maar even. *(legt de stethoscoop en de handschoenen op tafel)*

BEREND: Ja, ik zeg ook altijd: voorzorg is beter dan nazorg.

THEO: Liever goed rubber, dan een lekkage. *(lacht)*

BEREND: Bent u ook loodgieter?

LOUISE: Mijn zoon studeert medicijnen! *(doet haar knopen dicht)*

BEREND: Dat is maar een klein verschil. Ik maak ook gaten dicht. Dus, waar is nu de lekkage?

LOUISE: Bent u de loodgieter, die ik drie dagen geleden heb gebeld?

BEREND: Precies ja! Berend Ruiker! *(geeft haar een hand)* Cv-installaties en ander werk. Ben je bijna in je lekkage verzopen, komt de loodgieter aangelopen. Klein grapje, moet kunnen op de vroege ochtend.

THEO: Moeder, ik moet ervandoor. *(pakt zijn tas)*

LOUISE: Kom nou niet weer zo laat naar huis. Moet je echt altijd tot middernacht op de universiteit blijven? Je kunt het ook overdrijven met je studie.

THEO: Natuurlijk. 's Nachts gebeuren de meeste ongelukken. Zo krijgen wij altijd vers vlees op tafel.

LOUISE: Theo! (*strijkt zijn kleding glad, aait hem over zijn bol*) Ga nu maar! En was je handen voordat je iemand gaat onderzoeken. Zodat je niemand besmet.

THEO: Ja, moeder. (*weg naar achteren*)

LOUISE: (*kijkt hem na en zucht*) Als die jongen mij niet zo hebben, dan zou ie nooit arts worden. Die zou nog als kok in één of ander derderangs hotel eindigen.

BEREND: Kok is anders ook een mooi beroep. Een kok heeft nooit honger.

LOUISE: Daar heeft u als gewone arbeider toch helemaal geen verstand van. Natuurlijk wordt mijn zoon arts. Tenslotte wil ik in de high socialiteit komen en eindelijk weg uit deze huurwoning.

BEREND: En wat vindt uw dochter Laura daarvan?

LOUISE: U kent mijn dochter?

BEREND: Ja, eh... nee. Om nou te zeggen, dat ik haar ken is te veel gezegd, maar ik eet af en toe in de Gouden Leeuw.

LOUISE: Verschrikkelijk! Ik zou nooit een man in het openbaar bedienen. Maar ja, elke familie heeft een zwart schaap. Maar ik heb wel een academicus voor haar op het oog.

BEREND: Een academicus?

LOUISE: Ferdinand Bolkestein; een oude bioloog.

BEREND: Daar zal Laura zeker blij mee zijn.

LOUISE: Een vrouw verheugt zich niet op haar huwelijk, ze duldt het. Belangrijk is de maatschappelijke **reputatie!** Het nie vee oo (*spreekt het uit zoals geschreven*)

BEREND: Ik wil ook graag trouwen.

LOUISE: Zeker met een schoonmaakster.

BEREND: Mijn aanstaande heeft een goed lopende baan in de publieke levensmiddelenbranche.

LOUISE: Zo? Nou ja, ook een blinde kip vindt op een dag een worm. Mijn tweede dochter Sofie woont in Amerika. Ze is met een rijke Amerikaan getrouwd.

BEREND: Waarschijnlijk een professor?

LOUISE: In Amerika zijn titels niet belangrijk. Rijk moet je zijn. Big money! You vergrijpt?

BEREND: Hebt u al kennis gemaakt met uw schoonzoon?

LOUISE: Nee! Sofie wil me daarmee verrassen. Bill ziet er schijnbaar goed uit en hij draagt mijn dochter op handen.

BEREND: Veel mannen hebben hun vrouwen al vaak over de drempel gedragen, maar ze komen altijd weer terug.

LOUISE: Daar heeft u toch geen verstand van. Ga eindelijk eens iets aan die waterkraan doen. Ik moet Laura wakker maken. *(loopt weg naar rechts)*

BEREND: Geeft u haar maar een kus van me.

LOUISE: Mijn dochter laat zich niet door een arbeider kussen. Vreselijk! Ik moet er niet aan denken, dat ze van een man met vieze handen ook nog een kind krijgt. *(weg naar rechts)*

BEREND: *(roept haar achterna)* Ik ga eerst altijd onder de douche. Uw dochter wil dat zo! Verdorie, nu had ik mezelf bijna verraden. *(draait de waterkraan open)* Nu komt er helemaal geen water meer uit. *(maakt de deur onder het gootsteenkastje open, kijkt erin)* Jeminee, ik geloof dat die vrouw zuipt. *(zet meerdere lege wodkaflenzen en lege wijnflessen op tafel. Daarna een emmer met water. Pakt een hamer en klopt ermee op de leiding)* Ergens is de leiding verstopt. Maar waar? *(komt eronder vandaan, wil een tang uit de tas pakken en ziet de stethoscoop: Ik kan het toch eens proberen. Hangt de stethoscoop om en trekt de handschoenen aan, gaat dan met zijn bovenlichaam onder de wasbak, slaat af en toe met de hamer op de leiding)*

SCENE 5

(Berend, Gerda)

GERDA: *(van rechts)* Zo, die heb ik dik ingesmeerd. Die zweet gegarandeerd. Ik heb hem een joggingpak en handschoenen aangetrokken. Zijn huid is al helemaal rood. Die kerel heeft een slaap. Die... *(ziet Berend)* Lieve hemel! Dat is een lekker kon...lekkere achterbouw. *(bekijkt hem eens goed. Haalt met haar voet uit alsof ze hem een trap op zijn kont wil geven, stopt vlak daarvoor. Gaat met beide handen dicht langs zijn billen, straalt helemaal. Doet dan twee stappen naar achteren, bekijkt*

hem, gaat dan weer naar hem toe en geeft hem een flinke tik op de billen en roept) Joehoe!

BEREND: *(slaat op de pijp) Au! Wat is dat nou? (komt overeind) Wie bent u? De zuster van Imca Marina?*

GERDA: Ik ben de alleenstaande, en nog te gebruiken oma Gerda. Op uw broek zat een wesp.

BEREND: *(geeft haar een hand) Berend Ruiker.*

GERDA: Bent u op zoek naar lege flessen?

BEREND: Ik? Oh, dat, nee, die flessen stonden allemaal daar beneden.

GERDA: Die zijn van mij.

BEREND: Drinkt u?

GERDA: Nee, maar dit is de manier om lintwormen uit te roeien.

BEREND: Ik begrijp het. Oude mensen drogen nogal snel uit.

GERDA: Bent u arts? Kunt u me een keer onderzoeken? Dat kost toch zeker niks.

BEREND: Ik ben loodgieter.

GERDA: Dat is toch bijna hetzelfde. Ik heb door de verwarmingsdeken een brandblaar op mijn achterwerk gekregen. Die is nogal nattig.... *(wil haar nachtjapon omhoog doen)*

BEREND: Stop! Niet uitkleden!

GERDA: Waarom niet?

BEREND: Dan, dan, kost het vijftig euro.

GERDA: Maar voor u doe ik het toch gratis. *(wil zich weer uitkleden)*

BEREND: *Doet haar nachtjapon naar beneden.* Ik heb geen verstand van brandblaren. Ik weet meer van verstoppingen.

GERDA: Ah, u bent dermatoloog. Ik begrijp het: schone buizen!

BEREND: Precies!

GERDA: Ik heb geen last van verstoppingen, maar u kunt me een beetje beluisteren. Ik heb niets tegen een beetje erotiek op de vroege morgen. *(doet haar nachtjapon een beetje open)*

BEREND: Ik weet het niet. Als er nu iemand aan komt?

GERDA: Dan zeggen we gewoon dat de melkklieren verstopt zijn!
Kom op!

BEREND: Op uw verantwoordelijkheid. *(legt de stethoscoop op haar borst)* Tjonge, jonge, zeg! Bij u gaat een drumstel tekeer!

GERDA: U zou me eens van achteren moeten beluisteren. Daar ligt een machinegeweer op de loer.

SCENE 6

(Berend, Gerda, Louise)

LOUISE: *(van rechts)* En, doet de kraan het weer...? *(tuimelt, valt op een stoel)* De stethoscoop van Theo! En zijn handschoenen.

GERDA: Wil je ook door hem worden onderzocht, Louise? Hij is gespecialiseerd in schone buizen!

LOUISE: *(komt weer een beetje bij zinnen)* Leg meteen die ...

GERDA: Maak je nou niet zo druk. Als je je niet uitkleedt, vraagt hij er ook geen geld voor.

BEREND: Sorry, mevrouw Zevenslaper. Maar oma hier wilde dat ik...

LOUISE: *(rukt de stethoscoop uit zijn handen)* Die is van Theo!

GERDA: Maar die heeft niet zo'n mooi achterwerk. Die lijkt te veel op jou.

BEREND: *(trekt de handschoenen uit en legt ze op tafel)* Ik wilde alleen maar kijken waar de verstopping zit.

LOUISE: Ha! Verstopping! Op de borst van oma!

GERDA: Mijn brandblaar wilde hij niet zien.

LOUISE: U gaat nu alleen nog kijken naar de waterkraan. En blijf van mijn familieleden af. *(doet de stethoscoop en de handschoenen weer in de doos terug)*

GERDA: Heb jij een dermatoloog gebeld voor de waterkraan? Ik heb er geen bezwaar tegen als hij mij onderzoekt. Ik druppel namelijk ook. Mijn neus is...

LOUISE: Die man is een doodgewone loodgieter. En jij gaat je nu eindelijk aankleden. Kom op, ik help je! *(trekt haar weg naar*

rechts. Als ze aan Berend voorbij komen, geeft Gerda hem nog een tik op de billen)

SCENE 7

(Berend, Laura, Louise)

BEREND: Berend, Berend, wees alert. Wat zei mijn vader altijd? Zo als de moeder is, zo is ook de dochter. De appel valt niet ver van de perenboom.

LAURA: *(van rechts, leuk gekleed)* Wat heb ik zin in iets lekkers. Ik zou wel ...

BEREND: Trek in mij?

LAURA: Berend? Wat doe jij hier nou?

BEREND: Geeft de kraan geen enkele liter, bel je snel de loodgieter.
(strekt zijn armen)

LAURA: Je hebt moeder toch niets over ons verteld?

BEREND: Nee! Bij jouw moeder krijg je er geen speld tussen.

LAURA: Berend! *(omarmt hem, ze kussen elkaar)*

BEREND: Wanneer ga je eigenlijk trouwen?

LAURA: Ik!? Berend, wil je, bedoel je, dat wij ...

BEREND: Je moeder heeft zoiets laten doorschemeren.

LAURA: Mijn moeder?

BEREND: Een oude bioloog. Ferdinand Bolkestein.

LAURA: Oh, bedoel je die. Die woont op zolder.

BEREND: Hou je van hem?

LAURA: Die man is een mummie.

BEREND: Dan heb je goede vooruitzichten.

LAURA: Waarop?

BEREND: Dan wordt je ooit een rijke weduwe.

LAURA: Ik hou alleen van jou. *(omarmt hem. Ik zou je wel op kunnen vreten. Knabbelt aan zijn oor)*

BEREND: Met vrouwen kun je niet voorzichtig genoeg zijn.

LAURA: Hoe bedoel je?

BEREND: Een oud gezegde luidt: Ken je de moeder, weet je hoe de dochter wordt.

LAURA: Je bent een verschrikking.

BEREND: Nee, dat is je moeder.

LAURA: Wat? Wil je daarmee zeggen, dat ik een verschrikking ben?

BEREND: Nee, dat niet, maar ...

LAURA: Berend Ruiker, ga onmiddellijk weg.

BEREND: Je begrijpt me verkeerd! Jouw moeder wil niet dat je met een arbeider trouwt.

LAURA: Wil je met mijn moeder trouwen of met mij?

BEREND: Natuurlijk niet.

LAURA: Je wilt helemaal niet trouwen? (*snikt*)

BEREND: Jawel! Misschien! Trouwen is zo definitief. Ik moet eerst nog...

LAURA: Ik wist het! Ik was alleen maar een speeltje voor je.

BEREND: (*teder*) Dat is toch niet waar. Toen je me de eerste keer dat biefstukje serveerde, wist ik al dat jij de ware bent.

LAURA: (*teder*) En jij hebt nog gezegd dat het helemaal niet erg is, dat ik van opwinding de groenten over je broek heb gegoooid.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto